

ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่

COMPETENCY DEVELOPMENT NEEDS OF SECONDARY SCHOOL
TEACHER ATTACHED TO DOI ANGKHANG CLUSTER SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 34, CHIANG MAI PROVINCE

ผู้วิจัย

ภาณุวัฒน์ ดิตตะ¹

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนมพร จันทรปัญญา²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาสภาพสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2557 รวมทั้งสิ้น 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้ (1) สภาพสมรรถนะครู โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีสภาพสมรรถนะอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริการที่ดี ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำครู ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (2) ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครู โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยพายัพ

ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านภาวะผู้นำครู ส่วนด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูเท่ากัน สำหรับด้านการบริการที่ดีและด้านการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูในระดับต่ำสุดเท่ากัน

คำสำคัญ : สมรรถนะครู, โรงเรียนมัธยมศึกษา, กลุ่มดอยอ่างขาง, หลักสูตร, การจัดการเรียนรู้

ABSTRACT

The purposes of this descriptive research were to study a performance competency and needs of performance competency development of teachers Doi Angkhang Cluster, the Secondary Educational Service Area Office 34 at Chiang Mai Province. The research sample consisted of 159 Secondary School teachers of Secondary Educational Service Area Office 34 at Chiang Mai Province in academic year 2014. The instrument used for collecting data was questionnaire constructed by the researcher. The data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research results were as follows : (1) A performance competency of teacher was at high level. The most performance competency was teacher's ethics and integrity next in rank was student development, service mind, team work, classroom management, curriculum and learning management, teacher leadership, relationship and collaborative building for learning management. (2) A competency development needs of teacher was at high level. The most competency development needs was student development next in rank was classroom management, analysis – synthesis – classroom research, curriculum and learning management, self-development, teacher leadership, working achievement motivation, team work, teacher's ethics and integrity, relationship and collaborative building for learning management, respectively.

Keywords : performance competency, Secondary School, Doi Angkhang Cluster, curriculum, learning management

บทนำ

ปัจจุบันเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง การปฏิบัติงานในสถานศึกษาจึงเน้นให้สมาชิกเป็นส่วนหนึ่งของทีม สายการบริหารงานนิยมแบบราบมากกว่าเป็นแบบปิรามิด ตลอดจนเน้นให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอน โดยยึดกิจกรรมที่ดำเนินการกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะสามารถช่วยให้การทำงานบังเกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 10-13) การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยอาศัยการพัฒนาสมรรถนะเป็นพื้นฐาน (Competency-Based Development) ตลอดจนกระบวนการค้นหาสมรรถนะที่จำเป็นต้องพัฒนา (Competency Gap) แล้วนำผลการประเมินมาจัดทำแผนพัฒนาตนเองรายบุคคล (Individual Development Plan : ID Plan) เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้ดำเนินการพัฒนาตนเองตามแผนการพัฒนาสมรรถนะที่ตนเองเป็นผู้กำหนด เพื่อการเพิ่มพูนสมรรถนะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและความก้าวหน้าในวิชาชีพของตน จากสภาพแวดล้อมของสังคมในปัจจุบัน ครูยุคใหม่ต้องเป็นครือมืออาชีพที่รอบรู้ทั้งเนื้อหาวิชาการ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ครูที่มีคุณภาพเป็นครูที่รักในวิชาชีพ และพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถแข่งขันได้กับโลกภายนอก และสามารถปรับตัวให้ทันความเปลี่ยนแปลง

ของสังคมปัจจุบันได้ การกิจของครูจึงถือเป็นภารกิจที่สำคัญ สังคมส่วนใหญ่จึงมุ่งหวังให้ครูพัฒนาเด็กไทยให้มีคุณภาพเทียบเท่านานาชาติ ประเทศ แต่จากผลการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ โอน์เตอร์ระดับช่วงชั้นที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2556 พบว่า ภาพรวมระดับประเทศยังคงทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 50 และบางวิชายังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเดิม ส่วนโอน์เตอร์ระดับช่วงชั้นที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2556 พบว่า ภาพรวมระดับประเทศยังคงทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 50 และบางวิชายังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเดิม รวมไปถึงข้อสอบมาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น Programmed for International Student Assessment (PISA) ในระยะที่ 2 (2547-2555) ผลการทดสอบโดยภาพรวมระบุว่า ประเทศไทยมีผลคะแนนซึ่งมองในภาพรวมของกลุ่มประเทศในอาเซียนยังมีภาพลักษณ์ที่ดี แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดกลับพบว่า ผลคะแนนการสอบ PISA ของนักเรียนในทักษะทั้ง 3 ทักษะมีคะแนนรวมที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจาก 65 ประเทศทั้ง 3 ด้าน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), 2554 : 183-185) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า นักเรียนไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตกต่ำ พัฒนาการยังไม่ต่อเนื่อง ซึ่งสาเหตุของปัญหาคือคุณภาพผู้เรียนที่มีแนวโน้มตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง โดยผลการศึกษาแบบโรงเรียนคุณภาพชั้นนำระดับโลก ของบริษัท McKinsey and Company พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับโรงเรียนคือ คุณภาพของครูผู้สอน กล่าวคือคุณภาพของครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะครูที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อผู้เรียนที่มีคุณภาพ ครูจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน

ให้มีคุณภาพ ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คุณภาพของครูเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ครูจะต้องมีการพัฒนา การพัฒนาคุณภาพของครูเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสมรรถนะครูที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ซึ่งหากครูมีความต้องการพัฒนาตามสมรรถนะครู จะทำให้ครูมีคุณภาพที่ดีขึ้น ส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนให้มีคุณภาพ เพราะในปัจจุบันผลการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ โอเน็ต ระดับช่วงชั้นที่ 3 และระดับช่วงชั้นที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนในกลุ่มดอยอ่างขางพบว่า ภาพรวมยังคงทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 50 และบางวิชายังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเดิม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับสภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการวิจัยนี้ จะพิจารณาตามสมรรถนะครูที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ศึกษา จากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน โดยผลการวิจัยนี้ จะทำให้ทราบว่า ค่าสมรรถนะปัจจุบันเป็นอย่างไร ครูผู้สอนมีความต้องการการพัฒนาสมรรถนะในด้านใดบ้าง และในระดับใด ซึ่งผลการวิจัยที่ได้นี้ จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ฝ่ายบริหารและผู้เกี่ยวข้องของสถานศึกษาที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผน

พัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน เพื่อการก้าวสู่การเป็น ครูยุคใหม่ สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ซึ่งเป็นวาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของชาติ ให้ได้ครูที่มีสมรรถนะเข้มแข็งอย่างรอบด้าน และมีเอกลักษณ์ของการเป็นครูยุคใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนผางขนูปถัมภ์ โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม โรงเรียนไชยปราการ โรงเรียนอรุณทิพย์ และโรงเรียนเวียงแหง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Kojicie & Morgan (อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 43-44) และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก รวมทั้งสิ้น 159 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพและ ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง จังหวัด เชียงใหม่ใน 2 ด้าน ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพรู ส่วนสมรรถนะประจำสายงาน 6 สมรรถนะ ได้แก่ การบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหาร จัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์สังเคราะห์และ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำครู และ การสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถาม มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบ รายการ ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการ พัฒนาสมรรถนะครูสายผู้สอน ตามสมรรถนะ หลักและสมรรถนะประจำสายงาน ของโรงเรียน มัธยมศึกษา กลุ่มดอยอ่างขาง เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของ เครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยทั้งหมดได้ยืนยันว่าเครื่องมือฉบับดังกล่าว มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ .67-1.00 จากนั้นจึงได้นำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับคณะครูโรงเรียนสันกำแพง โรงเรียนดอยสะเก็ด และโรงเรียนแม่หอพระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .959 และผู้ทดลองตอบแบบสอบถาม ทุกคน มีความเข้าใจทางด้านภาษาที่ตรงกันกับ เจตนาของผู้วิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยไปเก็บแบบสอบถาม ด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน 2557- 26 ธันวาคม 2557 โดยขอความร่วมมือในการ ตอบแบบสอบถามจากครูผู้สอนในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง จังหวัด เชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 159 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาทำการตรวจสอบ พบว่า มีความ สมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับมาทำการ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.93 หญิง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 71.07 ช่วงอายุ ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 37.11 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 ประสบการณ์การสอน

ส่วนใหญ่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.14

2. สภาพและความต้องการพัฒนา สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน

ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอย
อ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันสมรรถนะหลัก สมรรถนะประจำสายงาน

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
		(N = 159)		
1	สมรรถนะหลัก			
	1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	3.47	0.58	ปานกลาง
	1.2 การบริการที่ดี	3.80	0.73	มาก
	1.3 การพัฒนาตนเอง	3.31	0.59	ปานกลาง
	1.4 การทำงานเป็นทีม	3.72	0.62	มาก
	1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพครู	4.01	0.66	มาก
2	สมรรถนะประจำสายงาน			
	2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	3.57	0.52	มาก
	2.2 การพัฒนาผู้เรียน	3.92	0.65	มาก
	2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน	3.69	0.60	มาก
	2.4 การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.45	0.68	ปานกลาง
	2.5 ภาวะผู้นำครู	3.55	0.58	มาก
	2.6 การสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือกับ ชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	3.53	0.79	มาก
เฉลี่ยรวม		3.64		มาก

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริการที่ดี ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำครู ด้านการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาตนเอง

ตารางที่ 2 ความต้องการพัฒนาสมรรถนะหลัก สมรรถนะประจำสายงาน

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
		(N = 159)		
1	สมรรถนะหลัก			
	1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.29	0.80	มาก
	1.2 การบริการที่ดี	4.26	0.89	มาก
	1.3 การพัฒนาตนเอง	4.32	0.67	มาก
	1.4 การทำงานเป็นทีม	4.29	0.92	มาก
	1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.29	1.06	มาก
2	สมรรถนะประจำสายงาน			
	2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.34	0.82	มาก
	2.2 การพัฒนาผู้เรียน	4.39	0.92	มาก
	2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน	4.36	0.90	มาก
	2.4 การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.35	0.78	มาก
	2.5 ภาวะผู้นำครู	4.31	0.78	มาก
	2.6 การสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการการเรียนรู้	4.26	0.98	มาก
เฉลี่ยรวม		4.31		มาก

จากตารางที่ 2 ความต้องการพัฒนา สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มตออย่างาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านภาวะผู้นำครู ส่วนด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูเท่ากัน สำหรับด้านการบริการที่ดี และด้านการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูต่ำสุดเท่ากัน

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม โรงเรียนไชยปราการ โรงเรียนอรุณพิทย และโรงเรียนเวียงแหง รวมทั้งสิ้น 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครู ด้านสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูสายผู้สอนตามสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาดอยอ่างขาง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สภาพสมรรถนะครูโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีสภาพสมรรถนะอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านจริยธรรม

และจรรยาบรรณวิชาชีพครู รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริการที่ดี ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำครู ด้านการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ส่วนสภาพสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาตนเอง

สำหรับความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านภาวะผู้นำครู ส่วนด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูเท่ากัน สำหรับด้านการบริการที่ดี และด้านการสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูต่ำสุดเท่ากัน

2. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบ และประเด็นสำคัญที่สมควรหยิบยกมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 สภาพสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มตอย่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ค่าเฉลี่ยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุดคือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูมีความตระหนักในความเป็นครู มีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติเกี่ยวกับด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลีพร ใช้ปัญญา (2550) ที่ศึกษาเรื่องสมรรถนะของครูสุศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่าสภาพสมรรถนะหลักของครู ค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุดคือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2.2 ด้านการพัฒนาตนเอง มีสภาพสมรรถนะครู ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คะแนนค่าเฉลี่ยรวมต่ำสุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ การรวบรวมสังเคราะห์ข้อมูลความรู้ จัดเป็นหมวดหมู่ และปรับปรุงให้ทันสมัย การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนะนำ นิเทศ ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพ และการขยายผลโดยสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูมีการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นิเทศ ถ่ายทอดความรู้ รวบรวมสังเคราะห์ข้อมูลความรู้ การจัดหมวดหมู่ การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ รวมถึงการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เกี่ยวกับองค์กรและวิชาชีพที่ไม่เพียงพอตามการพิจารณารายข้อ จึงทำให้มีค่าเฉลี่ยสมรรถนะครูในด้านการพัฒนาตนเองในปัจจุบันที่ต่ำ ส่งผลให้ส่วนความต้องการ

พัฒนาสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเองตลอดเวลา มีความต้องการพัฒนาในด้านการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ มุ่งมั่นและแสวงหาโอกาสพัฒนาตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย ทศนีย์ วงษ์สมบูรณ์ (2550) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา อำเภอพนมสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ได้พบว่าควรให้ความสนใจในการพัฒนาบุคลากร โดยคำนึงถึงความต้องการของบุคลากรเป็นหลัก ซึ่งเป็นการสนองความต้องการของบุคลากร เพื่อจะได้พัฒนาบุคลากรจะได้มีขวัญกำลังใจในการทำงาน และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดไป เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูมีจิตสำนึกที่ดีต่ออาชีพของตน ต้องการจะพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพมากกว่าการมีอาชีพเป็นครู เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการทำงานของตนเองให้เหมาะสม เป็นไปตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา

2.3 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีสภาพสมรรถนะในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยรวมปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ ความสามารถในการวางแผนการกำหนดเป้าหมาย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ภารกิจงาน ความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ ตามการพิจารณา

รายชื่อ แต่เมื่อพิจารณาส่วนความต้องการพัฒนาครู ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีความต้องการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นผู้มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ จึงต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะเฉพาะในวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนา บุญมาก (2555) ที่ศึกษาเรื่อง สมรรถนะครูของครูโรงเรียนอนุบาลชลบุรี ตามความรับรู้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา พบว่า สมรรถนะหลักของครูโรงเรียนอนุบาลชลบุรี ตามความรับรู้ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีสภาพสมรรถนะในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยรวมปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีสภาพสมรรถนะในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาส่วนความต้องการพัฒนาครู ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยความต้องการพัฒนาระดับมาก เนื่องจากการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นเรียนนั้น ต้องมีการสำรวจปัญหา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดกลุ่มและทำการจัดทำแผนการวิจัย และดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบความถูกต้องและน่าเชื่อถือซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธารณ วรรณบุญกุล (2556) เรื่องกระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัด

นครปฐม ซึ่งพบว่า ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.5 ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ค่าเฉลี่ยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านที่มีค่าเฉลี่ยรวมต้องการพัฒนาสมรรถนะครูอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยรวมสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ข้อที่น่าสนใจคือ เรื่องการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมโครงการคุณธรรม จริยธรรม ในชั้นเรียน ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งสภาพปัจจุบันและความต้องการพัฒนา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ภาระหลักของครู คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อให้เขาสามารถพัฒนาตนเองปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ดังนั้น การพัฒนาผู้เรียนจึงเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา จันทศิริ (2552) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีความต้องการพัฒนาผู้เรียนเป็นอันดับแรก

จากผลการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สภาพการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ การสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการวางแผนกำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์ สังเคราะห์งาน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ ยังมีการปฏิบัติงานค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อพิจารณาในส่วนของการพัฒนา ครูมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ของความต้องการพัฒนาพบว่า ไม่ใช่เฉพาะด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ทุกด้าน แม้บางด้านสภาพการปฏิบัติงานมีสูงอยู่แล้ว แต่ทุกด้านมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า สภาพสังคม ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้จัดการเรียน การสอนให้แก่ผู้เรียนโดยตรง มีความตระหนัก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความสามารถ และ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ทำให้มีความต้องการ พัฒนาสมรรถนะครูอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยให้กับผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนาสมรรถนะครู ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มตอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบจากการวิจัยสภาพและ ความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกลุ่มตอยอ่างขาง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัด เชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย และ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การพัฒนาสมรรถนะครูด้าน สมรรถนะหลัก ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมี การวางแผน เพื่อเป็นการตอบสนองต่อความ ต้องการพัฒนาสมรรถนะครูโดยสนับสนุนให้ มี การอบรม สัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อพัฒนาการทำงานอย่างเป็นระบบและ สอดรับกับด้านที่ครูผู้สอนต้องการพัฒนา เป็นอันดับแรกคือ ด้านการพัฒนาตนเอง รองลงมาได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติงาน ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู และด้านการบริการที่ดี รวมไปถึงส่งเสริมให้พัฒนาสมรรถนะให้ครบทุกด้าน ทำให้ครูมีสมรรถนะที่เข้มแข็งรอบด้าน

1.2 การพัฒนาสมรรถนะครูด้าน สมรรถนะประจำสายงานครูผู้สอนควรพัฒนา เป็นอันดับแรกคือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำครู และด้านการสร้างความ สัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการ จัดการเรียนรู้ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ วางแผน เพื่อตอบสนองตามความต้องการ ของครู จัดทำโครงการที่ส่งเสริมการพัฒนา สมรรถนะครูประจำสายงาน ในด้านที่มีความ ต้องการพัฒนามากที่สุด และดำเนินการต่อ

จนครบทุกด้าน ซึ่งเป็นด้านที่สำคัญเกี่ยวข้องกับ
กับผู้เรียนโดยตรง

1.3 เพื่อให้ครูผู้สอนเป็นบุคลากร
ที่มีความเป็นครูมืออาชีพ ผู้เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ
เพื่อพัฒนาครูให้ครบรอบด้าน ซึ่งจะทำให้
รอบรู้วิชาการที่ตนเองศึกษามา สามารถ
ถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองมีความรอบรู้ให้กับนักเรียน
ด้วยวิธีการที่หลากหลาย สามารถทำให้นักเรียน
เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ สามารถทำงาน
ร่วมกับครู ชุมชน และสังคมได้เป็นอย่างดี
เพียบพร้อมในการเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า
ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร

2. ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสภาพและความ
ต้องการพัฒนาสมรรถนะครู ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในกลุ่มคุณภาพการศึกษารุ่น
เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาสมรรถนะ
ครู สังกัดกลุ่มดอยอ่างขาง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่

2.2 ควรศึกษาสภาพและความ
ต้องการพัฒนาสมรรถนะครู ในด้านอื่นๆ
เพิ่มเติม เพราะสังคมในปัจจุบันมีเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็ว

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบในด้าน
เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การสอนและ
โรงเรียน เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาในการพัฒนา
สมรรถนะครู

2.4 ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
ที่ส่งผลให้สภาพความต้องการพัฒนาสมรรถนะ
ของครู โดยพิจารณาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง และ
ใช้วิธีการสัมภาษณ์ประกอบ ในการวิเคราะห์
ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- ฉันทนา บุญมาก. การศึกษาสมรรถนะครูของครูโรงเรียนอนุบาลชลบุรีตามความรู้
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
บูรพา, 2555.
- ชูลีพร ใช้ปัญญา. สมรรถนะครูสุขศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2550.
- ทัศนีย์ วงษ์สมบุญ. ความต้องการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ระดับประถมศึกษา อำเภอพนมสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา
เขต 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- วิทยา จันทร์ศิริ. รายงานการวิจัยความต้องการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน
คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2554.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. การประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในสถานศึกษา. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- สุทธาภรณ์ วรกาญจน์กุล. กระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2556.